

ножа, заклалъ го и го оставилъ на края, после което си заминали. Когато останали пакъ двамината другари, калугерътъ рекалъ: „Наистина, отначало те имахъ за добъръ човѣкъ, но сега, като ти видѣхъ неправдитѣ, не мога да помисля за тебъ друго, освенъ че ти трѣбва да си голѣмъ разбойникъ, който за добро се съ зло заплаща“. — „Не, рекалъ другарътъ му, азъ сичко съ редъ карамъ и за добро го правя, но ти това не разбирашъ“. — „Кога е тъй, рекалъ калугерътъ, защо събори на оня сиромасъ говедаръ кжщата, защо уби на богатия сина му: какво зло ти направиха едина и другия?“ — „Да ти кажа защо, рекалъ обржжениятъ: онзи говедаръ става толкова години пасе говедата въ селото и никога нѣма да се обогати, ако ще би до животъ да ги пасе; Господъ не иска вече той да е говедаръ. Прати ме да му съборя кжщата, защото подъ нея има заровенъ шиникъ жълтици, стига да спи отгоре имъ, та това да стане причина да си направи хубава кжща, да се обогати и. 6—7-тѣхъ му деца да не сж говедари, а да бждатъ заможни хора. А колкото за сина на богатия, причината е тая, че той, когато бѣше въ утробата на майка си и не бѣ се още родилъ, рече въ себе си тъй: „Доде не убия азъ баща си, нѣма да му наследя имането; за това преди той да убие баща си, Богъ ми каза да му зема душата по-напредъ, за да не се изпълни желанието му, което и извършихъ. Разбра ли сега, че не съмъ лошъ и простъ разбойникъ, който заплащамъ за добро съ зло. Азъ съмъ архангелъ Михаилъ, който зема душитѣ на хората и съмъ пратенъ да изпълнявамъ Божията заповѣдъ; за това ти казвамъ, че нѣмашъ работа по свѣта, но да си идешъ да си гледашъ работата въ манастиря, че единъ день, когато дойда да те подбера съ топуза и ножа си, смазвамъ те и нищо нѣма да остане отъ тебъ. Сега отъ тукъ можешъ да си вървишъ право въ манастиря“. Ангелътъ станалъ невидимъ, а калугерътъ си отишелъ да нарежда манастиря и да си гледа работата.